

(Kort bemærkning).

Bodil Thrane (V):

Det skal også være min sidste bemærkning til hr. Baadsgaard. Jeg vil selvfølgelig ikke stå og love noget fra denne talerstol – det ville ligne mig dårligt at love noget, jeg ikke 100 pct. kan stå inde for – men på den anden side vil jeg gerne gentage, at jeg stadig er overbevist om, at en flytning af de mange hundrede millioner kroner, vi i dag bruger til støtte af boligpolitikken på alle mulige niveauer, så de passede til mennesker frem for mursten og andre mærkelige ting, ville komme lejerne mere til gode end de forhold, vi kender i dag.

Pelle Voigt (SF):

SF har i årevis med konkrete forslag her i Folketinget dokumenteret, at det faktisk godt kan lade sig gøre at lave en omfattende lejelovsrevision. Men der har været meget lidt lyst til både på det tekniske og politiske plan fra de øvrige partier i Folketinget at tage diskussionen seriøst op.

SF har også fremsat enkeltforslag. Under den tidligere regering oplevede vi således, at man måtte indkalde det færøske medlem hr. Breckmann for at forhindre vedtagelsen af et SF-forslag om, at de midler, man afsætter til at vedligeholde udlejningsejendomme, ikke ulovligt må fjernes af udlejerne og bruges til andre formål.

Det lykkedes med hr. Breckmanns støtte at få den nuværende halvkriminelle praksis til at fortsætte, men Socialdemokratiets rolle i denne sag gav os et håb om, at en ny regering ville være i stand til at tage fat på disse problemer. Jeg vil endda gå så vidt som til at sige, at hvis regeringen i dag havde fremsat et lejelovspolitisk nogenlunde neutralt forslag, kunne man da også med en vis rimelighed have set på spørgsmålet om nedsættelsen af en lejelovskommission.

Jeg går ud fra, at lejelovskommissionen skal have den virkning, at en stor del af de principielle diskussioner om lejelovens fremtidige indretning skal afvente kommissionens arbejde, som jeg også er lidt overrasket over skal vare så lang tid som 2½ år.

Men hvis vi ser på det forslag, som rent faktisk lægges frem her, synes jeg, at man må blive dybt bekymret. I et notat, som Boligministeriet selv har udformet, af 15. februar 1994 er man

så venlig som støtte for svage sjæle at skelne mellem forslagens betydende og mindre betydende ændringer. Det vil jeg i begyndelsen af mit indlæg henholde mig til.

Jeg skal først sige, inden vi kommer til den bitre pille, at vi naturligvis har en vis sympati for det sukker, der skal få pillen til at glide ned. Og her tænker vi på de forbedringer, der er med hensyn til beboerdemokratiet og beboerrepræsentanternes muligheder for at få indsigt og for at få finansieret deres virksomhed. Vanskeligheden med disse forslag er, at der ikke er foreslået nogen som helst sanktioner for udlejere, der vil sidde disse bestemmelser overhørig. Det er op til udlejernes gode vilje, om disse ting kommer til at fungere eller ej, på langt de fleste felter.

Men så kommer pillens kerne! I forslagens § 2 foreslår man i punkterne 11-14, at fordelingsprocenten mellem erhverv og beboelse i blandede ejendomme ikke længere skal fastsættes efter lejeværdien pr. 1. marts 1975, men efter bruttoetageareal. Det vil betyde meget væsentlige lejeforhøjelser for beboerne i over 90 pct. af de blandede ejendomme og for erhvervslejerne. Det vil ikke betyde lejenedsættelser nogen steder, det er en ren pengeoverførsel fra lejere til ejere.

For yderligere at forgyldte ejerne foreslår man i § 2, pkt. 7 og 9, at henfryse henlæggelser til fornyelser pr. 31. december 1994 og overføre 1/3 af hensættelserne til udlejernes lommer. Og for at det ikke skal være løgn, vil man tilmed foretage en pristalsregulering og tillægge beløbet 2 pct. om året. Hermed lovliggør man i realiteten, at visse udlejere i årevis har taget for sig af vedligeholdelsesmidlerne og skabt et vældigt vedligeholdelsefterslæb, som ikke vil blive løst af dette her, fordi vedligeholdelsesmidlerne i realiteten vil blive formindsket.

Så vil man undtage de såkaldte småhuse, hvor vi har hundrede tusinder af lejemaal, fra bestemmelserne. Det vil betyde en huslejeeksplosion, som vil trække huslejeniveauet op i hele den øvrige udlejningssektor.

Så langt Boligministeriets oplistede mere betydende ændringer.

Dertil kommer, at man i § 1, pkt. 10-11, lægger en bombe under et af lejebevægelsens gamle krav, nemlig at lejerne skulle have rente af det depositum, som de i øjeblikket indbetaler, hvor renten bare går i ejernes lommer. Nu skal